

‘स्मृति-स्वरूप’ को आधार याद र सेवा

आज बापदादाले आफ्ना अमूल्य मणिहरूलाई देखिरहनुभएको छ। हरेक मणि आ-आफ्नो स्थितिरूपी स्थानमा चम्किरहेका मणिहरूको स्वरूपमा बापदादाको शृङ्गार हुन्। आज बापदादाले अमृतबेलादेखि आफ्नो शृङ्गार मणिहरूलाई देखिरहनु भएको छ। तिमीहरूले साकारी सृष्टिमा हरेक स्थानलाई सजाउँछौ, भिन्न-भिन्न प्रकारका पुष्पहरूले सजाउँछौ। यो बच्चाहरूको मेहनत पनि बापदादाले माथिबाट देखिरहनुहुन्छ। आजको दिन जसरी तिमी सबै बच्चाहरूले मधुवनको हर स्थानको परिक्रमा लगाउँछौ। बापदादा पनि बच्चाहरूको साथमा परिक्रमामा हुनुहुन्छ। मधुवनमा पनि ४ धाम विशेष बनाएका छौ, जसको परिक्रमा लगाउँछौ। त्यसैगरी भक्तहरूले पनि चार धामको महत्त्व राखेका छन्। जसरी आजको दिन तिमीले परिक्रमा लगाउँछौ, त्यस्तै भक्तहरूले पनि अनुसरण गरेका छन्। तिमीले पनि लाइन लागेर जान्छौ, भक्तहरू पनि लाइन लागेर दर्शनको लागि पर्खिन्छन्। जसरी भक्तिमा सत् वचन महाराज भन्छन् त्यस्तै संगममा सत् वचनको साथ-साथै तिम्रो सत् कर्म महान् हुन जान्छ अर्थात् यादगार बन्न पुग्छ। संगमयुगको यो विशेषता छ। भक्त, भगवान्को अगाडि परिक्रमा लगाउँछन् तर भगवान् अहिले के गर्नुहुन्छ ? भगवान् बच्चाहरूको पछाडि परिक्रमा लगाउनुहुन्छ। अगाडि बच्चाहरूलाई गर्नुहुन्छ पछाडि स्वयं चलनुहुन्छ। सबै कर्ममा प्यारा बच्चाहरू अगाडि बढ भनिरहनु हुन्छ। यो विशेषता हो नि। बच्चाहरूलाई मालिक बनाउनुहुन्छ, स्वयं बालक बन्नुहुन्छ, त्यसैले हरेक दिन मालेकम् सलाम (नमस्ते) भन्नुहुन्छ।

भगवान्ले तिमीलाई आफ्नो बनाउनु भएको हो वा तिमीले भगवान्लाई आफ्नो बनाएका हौ ? के भन्छौ ? कसले कसलाई बनाएको हो ? बापदादाले त जान्नुहुन्छ बच्चाहरूले भगवान्लाई आफ्नो बनाएका छन्। बच्चाहरू पनि चतुर छन् भने बाबा पनि चतुर हुनुहुन्छ। जुन समय आदेश दिन्छौ हाजिर भइहाल्नु हुन्छ।

आजको दिन मिलनको दिन हो, आजको दिनलाई वरदान छ- ‘सदा स्मृति भव’। आज स्मृति भवको अनुभव गर्नु ?

आज बापदादा स्मृति भवको रिटर्नमा मिलन मनाउन आउनु भएको छ। याद र सेवा दुवैको सन्तुलनले स्मृति स्वरूप स्वतः नै बनाइदिन्छ। बुद्धिमा पनि बाबा, मुखद्वारा पनि बाबा। हर कदम विश्व कल्याणको सेवाप्रति। संकल्पमा याद अनि कर्ममा सेवा होस्- यो नै ब्राह्मण जीवन हो। याद र सेवा छैन भने ब्राह्मण जीवन पनि छैन। अच्छा !

सबै अमूल्य मणिहरूलाई, स्मृति स्वरूप वरदानी बच्चाहरूलाई हर कर्म सत कर्म गर्ने महान् र महाराजन, सदा बाबाको स्नेह र सहयोगमा रहने, यस्ता विशेष आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग एवं नमस्ते।

मन, बुद्धि, संस्कारको अधिकारी नै वरदानीमूर्त- २०.०१.८१

आज वरदाता र विधाता बाबाले आफ्ना महादानी र वरदानी बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको छ। वर्तमान समय महादानीको पार्ट सबैले यथा शक्ति खेलिरहेका छन्। तर अब अन्तिम समय समीप आउँदै जाँदा विशेष वरदानी रूपको पार्ट प्राक्टिकलमा खेल्नु पर्ने हुन्छ। महादानीले विशेष वाणीद्वारा सेवा गर्छन्, तर साथमा मन्साको प्रतिशत कम हुन्छ। वाणीको प्रतिशत धेरै अनि मन्साको त्योभन्दा कम। वरदानी रूपमा

२०७२ कार्तिक २९ आइतबार १५-११-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १८.०१.८१ मधुबन
वाणीको कम र मन्साको प्रतिशत धेरै हुन्छ। मन्सा अर्थात् संकल्पद्वारा शुभ भावना र कामनाद्वारा थोरै
समयमा धेरै सेवाको प्रत्यक्ष फल देख्न सक्छौ।

वरदानी रूपद्वारा सेवा गर्नको लागि पहिला स्वयंमा शुद्ध संकल्प हुनुपर्छ। साथै अन्य संकल्पलाई
सेकेण्डमा नियन्त्रण गर्ने विशेष अभ्यास चाहिन्छ। सारा दिन शुद्ध संकल्पको सागरमा लहराइरहोस् र
जतिखेर चाह्यो शुद्ध संकल्पको सागरको गहिराइमा गएर साइलेन्स स्वरूप हुन पुगोस् अर्थात् ब्रेक
शक्तिशाली होस्। संकल्प शक्ति आफ्नो नियन्त्रणमा होस्। साथ-साथै आत्माको अन्य विशेष २ शक्तिहरू
बुद्धि र संस्कार, तीनै वटा आफ्नो अधिकारमा होस्। ३ मध्ये यदि एउटा शक्तिमाथि पनि अधिकार कम
भयो भने वरदानी स्वरूपको सेवा जति गर्नु पर्ने हो, त्यति गर्न सक्दैनौ।

यस वर्ष जति पनि महान कार्य, महायज्ञ रचेका छौ त्यति नै यस महायज्ञमा महादानीको पार्ट पनि
विशेष खेल्नु पर्ने हुन्छ। र, साथ-साथै आत्माको तीनै वटा शक्तिहरूमाथि सम्पूर्ण अधिकारको जुन कमी
छ, त्यसलाई पनि महायज्ञमा स्वाहा गर। जति विशाल कार्य गर्नु पर्ने हुन्छ त्यति नै यस विशाल कार्यको
पछाडि स्व चिन्तक, शुभ चिन्तक, सर्व शक्तिहरूको मास्टर विधाता, श्रेष्ठ संकल्पद्वारा मास्टर वरदाता
सदा सागरको गहिराइमा अति मीठो शान्त स्वरूप लाइट र माइट हाउस बनेर यही स्वरूपको सेवा गर।

जति साधनहरूद्वारा सेवाको स्टेजमा आउनु छ त्यति नै सिद्धि स्वरूप बनेर साइलेन्स स्वरूपको अनुभूति
गर्नु पर्छ। सेवाको साधन पनि धेरै राम्रो बनाएका छौ। जति विशाल सेवाको यज्ञ रचिरहेका छौ, त्यस्तै
संगठित रूपको, ज्वालारूप शान्ति कुण्डको महायज्ञ रचनु पर्छ। यो सेवाको यज्ञ हो- विश्वको
आत्माहरूमा वाणीद्वारा हल चलाउनु। हल चलाउँदा हलचल हुन्छ। त्यसपछि जुन बीज रोफ्छौ त्यसको
शीतलताको रूपद्वारा, साइलेन्सको पावरद्वारा शीतल जल लगाउँछौ, अनि शीतल जल परेपछि फल
निस्कन्छ। यस्तो नसम्झ, महायज्ञ भए पछि सेवाको धेरै पार्ट समाप्त गरियो। यो त हल चलाएर बीज
रोपेको हो। मेहनत धेरै यसमा लाग्छ। त्यसपछि फल निकाल्नको लागि महादानी पश्चात् वरदानी सेवा
गर्नुपर्छ। वरदानी स्वरूप अर्थात् स्वयं सदा वरदानहरूले सम्पन्न। सबैभन्दा पहिलो वरदान कुनचाहिँ हो ?
सबैलाई दिव्य जन्म मिल्नासाथ पहिलो वरदान कुनचाहिँ मिलेको छ ? वरदान अर्थात् जसमा मेहनत
हुँदैन। सहज प्राप्त होस् त्यसको लागि वरदान के मिलेको छ ? हरेकको अलग-अलग वरदान छ वा
एउटै छ ? सुनाउनमा त अलग-अलग आफ्नो वरदान सुनाउँछौ हैन। सबैको एउटै वरदान छ जुन विना
मेहनतको, विना सोच, समझ बाबाले जस्तोसुकै कमजोर आत्मालाई, हिम्मतहीन आत्मालाई आफ्नो
स्वीकार गर्नुभयो। जो भए पनि, जस्तो भए पनि, मेरा हुन्। यो सेकेण्डमा वर्साको अधिकारी बनाउने
चिठ्ठा भनौं, भाग्य भनौं, वरदान भनौं, स्वयं बाबाले दिनुभयो। स्मृतिको स्वीचलाई अन गरिदिनु भयो-
तिमी मेरा हौ। सोचेका थिएनौ, यस्तो भाग्य पनि मिल्न सक्छ। तर भाग्य विधाता बाबाले भाग्यको
वरदान दिनुभयो। यही सेकेण्डको वरदानले जन्म-जन्मान्तरको वर्साको अधिकारी बनाइदियो। यस
वरदानलाई स्मृति स्वरूपमा ल्याउनु अर्थात् वरदानी बन्नु। बाबाले त सबैलाई एकै सेकेण्डमा एकनाश
वरदान दिनुभयो। चाहे सानो बच्चा होस्, चाहे वृद्ध होस्, चाहे ठूलो नौकरीवाला होस्, चाहे साधारण होस्,
तन्दुरूस्त होस् वा रोगी होस्, जुनसुकै धर्मको होस्, कुनै पनि देशको होस्, पढेको होस् वा अनपढ होस्
सबैलाई एउटै वरदान दिनुभयो। यही वरदानलाई जीवनमा ल्याउनु, स्मृति स्वरूप बन्नु यसमा नै नम्बर
बन्न पुग्यो। कसैले निरन्तर बनाए, कसैले कहिले-कहिलेको बनाए। यस अन्तरको कारण दुई वटा
मालाहरू बन्न पुग्यो। जो सदा वरदानको स्मृति स्वरूप भए उनीहरूको माला पनि सदा याद गरिन्छ। र,
जसले वरदानलाई कहिले-कहिले जीवनमा ल्याए वा स्मृति स्वरूपमा ल्याए उनीहरूको माला पनि

२०७२ कार्तिक २९ आइतबार १५-११-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १८.०१.८१ मधुबन

कहिले-कहिले याद गरिन्छ । त्यो वरदानी स्वरूप अर्थात् यस पहिलो वरदानमा सदा स्मृति स्वरूप बने । जो स्वयं बाबाको सदा बनेका हुन्छन्, उनीहरूले नै अरूलाई पनि बाबाको सदा बनाउन सक्छन् । यो वरदान लिनमा कुनै मेहनत गरेका छैनौ । यो त बाबाले स्वयं अपनाउनु भयो । यस एक वरदानलाई सदा याद राख्यौ भने पनि मेहनतबाट छुट्न पुग्छौ । वरदानलाई भुल्यौ भने मेहनत गर्न पुग्छौ । अब वरदानी स्वरूपद्वारा संकल्प शक्तिको सेवा गर ।

यस वर्ष स्वयंको शक्तिद्वारा, स्वयंको गुणद्वारा निर्बल आत्माहरूलाई बाबाको समीप ल्याऊ । वर्तमान समय धेरैजसोमा शुभ इच्छा उत्पन्न भइरहेको छ- आध्यात्मिक शक्तिले जे गर्न सक्छ, त्यो अरू कसैले गर्न सक्दैन । तर आध्यात्मिकता तर्फ चलनको लागि आफूलाई हिम्मतहीन सम्झन्छन् । त्यसैले इच्छारूपी एउटा पाउ अब प्रत्यक्ष रूपमा देख्नमा आइरहेको छ । तर उनीहरूलाई आफ्नो शक्तिद्वारा हिम्मतको अर्को पाउ देऊ । अनि बाबाको नजिक हिँडेर आउन सक्छन् । अहिले त समीप आउनमा पनि हिम्मतहीन छन् । सर्वप्रथम त आफ्नो वरदानहरूले हिम्मतमा ल्याऊ, उल्लासमा ल्याऊ, भन- तपाईं पनि बन्न सक्नुहुन्छ । अनि निर्बल आत्माहरू तिम्रो सहयोगद्वारा वर्साको अधिकारी बन्न सक्छन् । लंगडोलाई हिँडाउनु छ, तब तिमी वरदानी मूर्तिहरूको बारम्बार आभारी मान्नेछन् । कोही भक्त बन्छन्, कोही प्रजा बन्छन् र कोही फेरि लास्ट सो फास्ट पनि हुन्छन् । त्यसैले बुझ्यौ, यस वर्ष के गर्नु छ ?

जस्तो महायज्ञको सेवाको धुम चारैतर्फ मच्चायौ, त्यस्तै यस यज्ञको कार्यको साथ-साथै शान्ति कुण्डको वायुमण्डल, भाइब्रेशन्स- त्यसको धुम चारैतर्फ मच्चाऊ । जसरी महायज्ञको नयाँ चित्र बनाएका छौ, झाँकीहरू बनाइरहेका छौ, भाषण तयार गरिरहेका छौ, स्टेज तयार गरिरहेका छौ, त्यस्तै चारैतर्फ हर ब्राह्मण बाबा समान चैतन्य चित्र बनून्, लाइट र माइट हाउसको झाँकी बनून्, संकल्प शक्तिको, साइलेन्सको भाषण तयार गरून् र कर्मातीत स्थितिमा वरदानी मूर्तको पार्ट बजाऊन् अनि सम्पूर्णता समीप आउँछ । यस वर्षमा अति विशाल सेवाको कार्य जुन गर्नु छ, त्यो पनि यसैगरी संगठित रूपमा प्रत्यक्षताको, एक बल एक भरोसाको नारा लिएर सेवाको स्टेजमा आउनु पर्छ । सबै ब्राह्मणहरूको अङ्गुलीद्वारा कार्यलाई सम्पन्न गर्नु छ । त्यसैगरी यसै वर्षमा सबैको एक संकल्पद्वारा वरदानी रूपको यस्तै विशाल कार्य पनि प्राकृतिकलमा ल्याउनु छ । बुझ्यौ- अब के गर्नु छ ?

यसरी आवाजमा आएर पनि आवाजभन्दा परको स्थितिमा स्थित रहने, आफ्नो हिम्मतद्वारा अन्य आत्माहरूलाई हिम्मत दिने, आफ्नो समीपताद्वारा अरूलाई पनि समीप ल्याउने, लंगडो आत्माहरूलाई दौडको रेसमा लगाउने, यस्ता वरदानी र महादानी, बापदादाको समीप आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवम् नमस्ते ।

दादीहरूसँग:- समय समीप आइरहेको छ वा तिमी समयको समीप आइरहेको छौ ? स्वयंलाई ल्याइरहेका छौ वा समयले स्वयंलाई खिँचिरहेको छ ? ड्रामाले तिमीलाई चलाइरहेको छ वा तिमीले ड्रामालाई चलाइरहेका छौ ? मास्टर तिमी हौ वा ड्रामा ? रचयिता ड्रामा हो वा तिमी हौ ? अहिले कति पटक वाणीबाट निस्कन्छ- ड्रामामा जे छ त्यही हुन्छ । तर पछि गएर ड्रामामा के हुनु छ त्यो यति स्पष्ट टच हुन्छ जो फेरि यस्तो भन्ने छैनौ- जे हुनु छ त्यही हुन्छ । अधिकारका साथ भन्छौ- यही ड्रामामा हुनु छ र त्यही हुन्छ । जसरी भविष्य प्रारब्ध स्पष्ट छ त्यस्तै ड्रामामा के हुनु छ त्यो पनि स्पष्ट हुनेछ । कसैले जतिसुकै भनून् यो निश्चित छैन, बनिन्छ वा बनिदैन, के थाहा भन्छ भने मान्छौ ? मान्दैनौ नि । जसरी यस कुरामा नलेजफुलको आधारद्वारा मास्टर भयौ, अवश्य हुनु नै छ । जे भोलि हुनु छ वा एक सेकेण्डपछि हुनु छ, त्यो पनि यति अधिकारले, नलेजफुलको शक्तिद्वारा स्पष्टताको शक्तिद्वारा यसरी

२०७२ कार्तिक २९ आइतबार १५-११-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १८.०१.८१ मधुबन

बोल्छौ- यो हुनु नै छ । जे होला त्यो हेरौला- होइन । देखेका छौं र त्यही हुन्छ । यति धेरै शक्तिशाली बन्दै जानेछौ । यो पनि एउटा अथोरिटी हो नि । बन्नु नै छ, राज्य हाम्रो हुनु नै छ । कसैले जतिसुकै हल्लाउने कोसिस गरे पनि स्पष्ट भएकोले यस प्वाइन्टको अथोरिटी हुन पुग्छौ । यो तब हुन्छ जब अलिकति एकान्तवासी हुन्छौ । जति एकान्तवासी हुन्छौ त्यति टचिंग राम्रो हुन्छ । के हुनु छ, त्यो वर्तमान समान भविष्य क्लियर हुन पुग्छ । अहिले समय कम मिल्छ । पर्दाभिन्न ड्रामाको यो दृश्य छ । यो पनि अनुभूति हुनेछ । त्यसैले यस वर्षमा जति सेवाको हलचल त्यति नै बिल्कुल मानौं अण्डर ग्राउण्डमा जाऊ । कुनै पनि नयाँ आविष्कार र शक्तिशाली आविष्कार गर्छन् त्यो अण्डर ग्राउण्डमा नै गर्छन्, त्यसैले एकान्तवासी बन्नु नै अण्डर ग्राउण्ड हुनु हो । जति समय मिल्छ, एकैचोटी एक घण्टा वा आधा घण्टा समय मिल्दैन । त्यो पनि अभ्यास हुँदै जान्छ । भर्खरै कुरा गऱ्यो, भर्खरै ५ मिनेट मिल्यो भने पनि सागरको गहिराइमा पुग्छौ । आउनेहरूले पनि बुझ्नेछन्- यो कहीं अर्कै स्थानमा छ । यहाँ छैन । उनीहरूको पनि संकल्पमा ब्रेक लाग्छ । वाणीमा आउन चाहेर पनि आउन सक्दैनन् । साइलेन्सद्वारा यस्तो स्पष्ट उत्तर मिल्छ जुन वाणीद्वारा पनि कम स्पष्ट हुन्छ । जसरी साकारमा देख्यौ- बीच-बीचमा कारोबारमा रहेर पनि कहीं हराएको अवस्थाको अनुभूति हुन्थ्यो नि । सुन्दै-सुनाउँदै निर्देशन दिदै अण्डरग्राउण्ड हुनुहुन्थ्यो । अब यस अभ्यासको लहर आवश्यक छ । चल्दा-चल्दै यस्तो लागोस्- मानौं गायब भएको छ । यस दुनियाँमा छँदै छैन । यी फरिश्ता यस देहको दुनियाँ र देहको भानबाट पर भएका छन् । यसलाई नै सबैले साक्षात्कार भन्छन् । जो पनि सम्मुख आउँछन् उनीहरूले यही स्थितिमा साक्षात्कारका अनुभव गर्नेछन् । जसरी शुरूमा साक्षात्कारको लहर थियो नि, त्यसैबाट आवाज फैलिएको थियो । चाहे जादु वा जेसुकै सम्भन्धे, आवाज त त्यसैले भयो नि । यस्तो स्थितिमा जब अनुभव समान साक्षात्कार हुन्छ तब फेरि प्रत्यक्षता हुन्छ । नाम प्रसिद्ध हुनेछ । साक्षात्कार हुनेछ । प्रत्यक्षफल अनुभव हुन्छ । यही प्रत्यक्षफलको सिजनमा प्रत्यक्षता हुन्छ । यसलाई नै वरदानी रूप भनिन्छ । जो आउँछन् उनीहरूले अनुभव गरेर जाऊन् । कुरा गर्दा-गर्दै स्वयं पनि गायब र अरूलाई पनि गायब गरिदिनेछौ । यो पनि हुनु छ । वाणीद्वारा कार्य चलाएर हेरिरहेका छौ । तर यो अनुभव गर्ने र गराउने स्थितिले समस्याहरूको हल सेकेण्डमा गर्नेछ । समय कम र सफलता धेरै हुन्छ । आजकल कसैलाई पनि कुनै कुरा वाणीद्वारा दियो भने के भन्छन् ? हो, यो त सबै थाहा छ । नलेजफुल बनिसकेका छन् । सेकेण्डमा भन्छन् यो त हामीलाई थाहा छ । यही सुन्नमा आउँछ । यो पनि सबैले बुझिसकेका छन्- फलानो गल्तीको लागि के शिक्षा मिल्छ । त्यसैले अब नयाँ तरिका हुनुपर्छ । त्यो यही हो । अनुभूतिको कमी छ, प्वाइन्टको कमी छैन । एक सेकेण्ड मात्र पनि कसैलाई शक्ति रूपको, शान्ति रूपको अनुभूति गरायो भने उनीहरू चुप हुन्छन् । अच्छा- ओम् शान्ति ।

वरदान:- विशाल बुद्धिद्वारा सँगठनको शक्तिलाई बढाउने सफलता स्वरूप भव

सँगठनको शक्तिलाई बढाउनु- यो ब्राह्मण जीवनको पहिलो श्रेष्ठ कार्य हो । यसको लागि जब कुनै पनि कुरा धेरै जसोले समर्थन गर्छन्, जहाँ धेरैजसो हुन्छन् त्यहाँ म- यही हो सँगठनको शक्तिलाई बढाउनु । त्यसमा यो ठूलोपन नदेखाऊ- मेरो विचार त धेरै राम्रो छ । जतिसुकै राम्रो भए पनि जहाँ सँगठन टुट्छ, त्यो राम्रो पनि साधारण हुन जान्छ । त्यस समयमा आफ्नो विचारलाई त्याग गर्नु परे पनि त्यागमा नै भाग्य छ । यसैबाट सफलता स्वरूप बन्छौ । समीप सम्बन्धमा आउँछौ ।

स्लोगन:- सर्व सिद्धिहरू प्राप्त गर्नको लागि मनको एकाग्रतालाई बढाऊ ।